

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci stěžovatele **S. D. s.r.o.**, zastoupeného JUDr. Radkem Hudečkem, advokátem se sídlem v Ostravě, Škroupova 1114/4, za účasti **Ministerstva životního prostředí**, se sídlem v Praze 10, Vršovická 65, a osob zúčastněných na řízení **1) M. M.**, a **2) P. J. – S.**, a osoby ad 2) zastoupené JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem v Praze 4, Za Zelenou liškou 967/B, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2007, č. j. 10 Ca 180/2005 – 85,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností podanou osobně u Krajského soudu v Ostravě dne 14. 6. 2007 napadá v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze, kterým byla pro nedůvodnost zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 4. 4. 2005, č. j. 570/376/05-Do. Tímto rozhodnutím Ministerstvo životního prostředí zamítlo odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Správy Chráněné krajinné oblasti Jeseníky ze dne 6. 10. 2004, č. j. 2515/04, ve věci nesouhlasu s umístěním staveb lyžařského areálu „Středisko F.“ v k.ú. D. u J. a A., a současně prvostupňové rozhodnutí potvrdilo.

Rozsudek Městského soudu v Praze ve výše uvedené věci byl stěžovateli doručen ve čtvrtek 31. 5. 2007. Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí; zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V posuzovaném případě měla být kasační stížnost dle řádného poučení obsaženého v napadeném rozsudku podána stěžovatelem k Městskému soudu v Praze, přičemž dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro její podání byl ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. den doručení písemného vyhotovení rozsudku stěžovateli, resp. v tomto konkrétním případě jeho zástupci, tj. čtvrtek 31. 5. 2007. Konec lhůty pro podání kasační

stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. čtvrtek 14. 6. 2007. Tento den byl posledním dnem lhůty pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání příslušnému soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Kasační stížnost však byla v rozporu s poučením uvedeným v napadeném rozsudku podána u Krajského soudu v Ostravě a to osobně dne 14. 6. 2007 (věc zapsána pod sp. zn. 5 Nc 11/2007). Nejvyššímu správnímu soudu byla kasační stížnost doručena dne 3. 7. 2007. Z výpisu knihy odeslané doporučené pošty Krajského soudu v Ostravě bylo zjištěno, že Krajský soud v Ostravě předal kasační stížnost k poštovní přepravě k doručení Nejvyššímu správnímu soudu pod podacím číslem R 24054 dne 2. 7. 2007.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost měla být stěžovatelem dle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. podána k Městskému soudu v Praze (případně k Nejvyššímu správnímu soudu) nejpozději dne 14. 6. 2007, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně. Na tom nic nemění ani skutečnost, že zásilka byla – kasační stížnost - podána osobně u Krajského soudu v Ostravě poslední den zákonem stanovené lhůty dne 14. 6. 2007. Za den podání kasační stížnosti je totiž v tomto případě nutno ve smyslu ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. považovat až den, kdy byla kasační stížnost předána Krajským soudem v Ostravě k poštovní přepravě k doručení Nejvyššímu správnímu soudu (srov. obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. 3 Ads 8/2003 – 17, www.nssoud.cz, publikované pod č. 101/2004 Sb. NSS).

Kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze, podaná u Krajského soudu v Ostravě, by s ohledem na výše uvedené byla podána včas pouze tehdy, byla-li by ve lhůtě k podání kasační stížnosti Krajským soudem v Ostravě odeslána (předána k poštovní přepravě) Městskému soudu v Praze, který napadený rozsudek vydal, nebo Nejvyššímu správnímu soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.). Tak se však zcela zřejmě nestalo, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., pro opožděnost odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu